

paa Handelsvirksomheden foregik fra disse Slagterier. Jeg tror, at man derved var kommen ind i et galt Spor, thi det, som der alene trænges til her, er et Tilsyn med, at det Rødt, som udføres, er sundt, saa at det ikke vil kompromittere vor Rødetsport paa de fremmede Markeder. Derfor har jeg affattet Lovforslaget saaledes, at det bestemt kan ses, at det kun drejer sig om et saadant Tilsyn som det, jeg her nu har nævnt. Det andet Moment der har været bestemmende for mig til at affatte det saaledes, er netop det, at der derved, idet Slagterierne selv absolut maa føle sig opfordrede til at ønske et saadant Tilsyn, vil blive Anledning til i betydeligt Omfang at ansætte veterinært Tilsyn ved Slagterierne, og at dette da kan give Købstæderne en vis Betryggelse, som vil kunne bevirke, at de aabne Portene for Affaldsprodukterne fra Slagterierne. Hele dette Spørgsmaal vil jo saa en ganske overordentlig Betydning, naar vi en Gang naa dertil, at vi slagte alle vore Kreaturer herhjemme paa samme Maade, som vi nu slagte Svinene, og jeg har derfor ment, at det var meget vigtigt allerede nu at komme ind paa den rette Bane med Hensyn til Tilsynet. — Jeg skal i denne Forbindelse i Anledning af de Bemærkninger, som ved Sagens 1ste Behandling her i Tinget faldt fra det ærede Medlem angaaende det dobbelte Tilsyn, som der kunde blive Tale om, gøre nogle saa Bemærkninger. Det ærede Medlem mente, at der vilde let komme et dobbelt Tilsyn, idet Kommunalbestyrelserne jo nu selv føre Tilsyn med vedkommende Slagterier, og naar saa Staten ogsaa skulde føre Tilsyn, vilde der paa en Maade blive to konkurrerende Dyrslæger til at føre Tilsyn. Dette er imidlertid ikke Meningen. Det Tilsyn, som fra Kommunalbestyrelsens Side øves med, at Slagtingen foregaa paa en betryggende Maade, sigter jo nærmest til Rødforsyningen i den paagældende By, mens det Tilsyn, her er Tale om, udelukkende sigter til at sikre, at det, som slagtes til Eksport, slagtes paa en saadan Maade og hidrører fra saadanne Dyr, at det kan passere frit til Udlandet. Derhos tilsigter det paatænkte Tilsyn at lette Slagterierne paa det Punkt, at de ikke alene saa en gratis Udstedelse af de Sundhedsattester, som ere fornødne, for at Rødet overhovedet kan eksporteres, men at de tillige saa en Slags kvalificeret Dyrslægeattest over for Udlandet. Disse to Ting, det kommunale Tilsyn og Statens Tilsyn, ere altsaa vidt forskellige, men en anden Ting er det, at der jo vanskeligt vil kunne blive Tale om i Almindelighed at ansætte to Dyrslæger, en fra Kom-

munalbestyrelsens Side og en fra Statens Side, det vil jo i de allerfleste Tilfælde blive den samme Person. Dette har jeg i alt Fald tænkt mig, og saaledes vil det f. Eks. blive indrettet her paa Sjælland, hvor vi have indledet Forhandlinger med 4 Røds-slagterier til Eksport, og hvor der vil blive ansat et saadant veterinært Tilsyn som det, der er Tale om her i Lovforslaget. Det vil sandsynligvis ske paa den Maade, at med de Dyrslæger, som nu af Kommunalbestyrelserne ere ansatte som tilsynshavende ved Slagterierne, vil Landbrugsministeriet træffe Overenskomst om ogsaa at foretage det Tilsyn, som skal foretages af Hensyn til Eksportslagtingen. Jeg tror, at denne Sag saaledes vil ordne sig ganske naturligt af sig selv uden nogen Vanskelighed, hverken for Kommunalbestyrelserne eller for vedkommende Dyrslæger. — Naar det ærede Medlem udtalte det Ønske, at der fra Landbrugsministeriets Side i en nær Fremtid kunde træffes saadanne Foranstaltninger, at Rjøbenhavn og Købstæderne vilde aabne deres Mure for Indførslen af Rødt fra Landet, skal jeg dertil sige, at det er en Ting, som det ærede Medlem ved har været Genstand for mange Forhandlinger og mange Overvejelser. Der er to Parter i denne Sag; Kommunalbestyrelserne staa ganske frit, og der kan ikke udøves nogen Pression. Den eneste Vej, vi kunne gaa, er den af mig antydede, at vi ved Ansættelse af Statstilsyn ved Slagterierne kunne aabne Dørene paa Kommunalbestyrelserne for, at der ingen Fare er ved at give Tilladelse til at lade Rødet komme ind; men at denne Bending i Tingene skulde kunne foregaa i en ganske nær Fremtid, tør jeg ikke haabe, men jeg skal for mit Vedkommende gøre, hvad jeg kan, for at Sagen kan ordnes; at den er af stor Betydning for Landbruget, erkender jeg.

Svaren: Jeg vil takke den højtærede Landbrugsminister for disse Udtalelser, og jeg tror ogsaa, at Landbrugerne rundt omkring ville glæde sig over de Udtalelser, der falder fra den højtærede Ministers Side, idet vi haabe, at det maa udbille sig derhen, at vi, som sagt, kunne komme til at benytte vort Hjemmemarked. Med Hensyn til Ansættelsen af dette Statstilsyn af Dyrslæger, har jeg kun en lille Bemærkning at gøre, som jeg har hørt udtale fra flere Slagterier. Man maa absolut stille den Fordring, at vedkommende Dyrslæge ogsaa skal være villig til Natarbejde, idet man nemlig i vore Slagterier tit er nødt til at arbejde hele Natten eller langt ud paa Natten, naar der paa en Gang kommer en stor Mængde Svin. Jeg